Recordant la Pepita Soler Esteba

Adeu a una amiga i exbotiguera del Barri Vell de Girona

El dia de la Puríssima, per a mi dia de nostàlgia amb records d'infantesa, una trucada em va marcar aquesta festivitat tan especial. Era en Narcís Mir, l'únic fill d'en Josep i la Pepita, que em feia saber que el divendres, dia 7, havien dit adeu a la seva mare, la Pepita de la botiga Comestibles Mir, ubicada al carrer Ballesteries. Oberta el novembre del 1947 i tancada el juny del 1989, hi venien una mica de tot, però el que la va fer popular aquells anys va ser que venien llegums cuits, potser de les primeres coses que es van vendre cuinades. Fins fa poc en aquest lloc hi havia la botiga d'àngels de Dolors Turró.

La Pepita cuinava els llegums ella mateixa a l'entresol, on s'hi anava amb quatre esglaons. Era una botiga petita però hi tenia tot molt ben posat. La mare m'hi feia anar a buscar cigrons o mongetes; sempre hi volia suc. Em feia portar un pot. Ella baixava els esglaons amb la plata fumejant, pesava els cigrons en una paperina i després anava a buscar suc i n'hi tirava fins a cobrir-los. M'encantava com feia una tapadora amb un tros de paper. Uns anys més tard les dependentes de la Karla o can Geli venien a buscar cafès amb llet i jo els feia el mateix amb els tovallons de paper i els deia que ho havia après d'ella.

En aquesta petita botiga s'hi podia trobar de tot; era un petit santuari. Al mateix carrer, al final, n'hi havia una altra, però només venia llegums la Pepita. Va tenir la mala sort de quedar vídua jove, amb 38 anys, i després de la mort del seu marit va patir la primera inundació. Lluitadora i treballadora, amb els seus davantals nets i planxats, va tirar botiga i fill endavant i li va donar carrera.

Fins fa quatre anys va estar a la seva Girona estimada sense oblidar mai els seus orígens, Palol de Revardit, on va néixer, en el si d'una família humil, on van ser cinc germanes, tres d'elles monges de les Filles de Sant Josep. Ella també va entrar a l'orde però no va arribar a professar. Després va conèixer en Josep, amb qui es va casar i van obrir botiga a Girona. L'any 2008 l'alcalde de Palol de Revardit, Jordi Xargay, li va fer l'honor de fer-la pregonera, cosa que ni ella es podia creure.

Finalment, fa quatre anys, va anar a viure a prop del seu fill, a Teià. Pel seu sant encara la vaig felicitar. Darrerament la salut li va empitjorar i el dia 4 va tornar a la casa del Pare.

La Pepita, gironina d'arrel, va deixar clar que volia tornar a la Girona que tant estimava, i el seu fill, la seva jove i els seus nets l'hi han fet realitat.

Divendres la van acomiadar al Tanatori de Girona amb una bonica cerimònia. La Pepita, a part de retrobar-se amb el seu marit, trobarà tanta gent coneguda... Que els parli de com tenim de canviada la Girona grisa i negra que vàrem conèixer.

Descansi en pau.(*) Filla dels fundadors de la desapareguda Granja Mora

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 10-12-2018, Pàgina 39

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/1517973-recordant-la-pepita-soler-esteba.html